

Ameríka svímur í fítí

Chips hefur vunníð á eplum. Grillbarir á heimagjörðum mat-pakknum og annan hvönn tíma opnar ein nýggj fast-food mat-stova við feittum tilbóðum. Her eru nøkur töl, ið síga eitt sindur um altumfevnanði fast-food ídnaðin í Norðuramerika

ÁT
Niclas Johannesen

Nú hava amerikanarar hava sjálvvir funnið útav, at tað allarhelst er eitt samband millum risavøksturin í junk-matstovum og yvirflóðina á kaloríum, ið beinleiðis hóttu heilsustandin hjá milliónum av borgarum í burgaraheimlandi-

num.

Meira enn ráðiligt

Hóast heimsmet í sjónvarpsrásum at velja ímillum, so vísir kannin, at almenni kunnleikin er so ússaligur, at fá vita, at ein Double Whopper við osti frá burgaraketuni Burger King inniheldur 960 kaloríur og 63 gram av feitti - hetta er umleið tilráddi dagstørvurin hjá eini kvinnu.

Og tey, sum leita sær yvirum vegin til eina kina-grill í trúnni, at her er eitt sindur sunnari at vera, ja tey fara púra skeiv. Ein talerkur við grísakjoti, sum svimur í eitt sindur av súrsøtari sós í eini typiskari kina-grillbar inniheldur umleið 1,610 kaloríur og okkurt um 70 gram av fíta-meira enn nóg mikið til forbrenning í ein heilan dag.

Eín stór kannin, gjørd í Kanada, staðfestir, at tað er ikki samanhangur millum tað, fólk síga og tað, tey gera, tá tað snýr seg um matvanar. 55 prosent av teimum spurdu síga, at tey á ein virknan hátt royndu at eta minni feitan mat og 54 prosent síga, at tey royndu at

halda seg frá feitt-stoktum mati. Men serfrøðingar síga, at her lekur álvarsliga millum teori og praksis. Fólk rætt og slætt pella fyri sær sjálvum.

Bilmáltíð

Vesturheimsins borgarar hava skund. Maturin skal niðurum - ongantíð ov skjótt. Og tað er júst hesum, sum mongu matstovuketurnar hava funnið útav. Størsta uppgávan er at kunna levera matin skjótast gjørligt.

Saman við nýuppfunna tørvinum at snakka í telefon meðan tú koyrir, er talið á ‘drive-through’ matstøðum eksploderað. 17 prosent av øllum rættum verður nú serveraður gjøgnum bilvindeygjað. Hetta er eitt rák sum er í miklum vøkstri.

Hvönn morgun opna 28.000 McDonalds dyrnar kring allan heim og 2000 nýggjar deildir leggast aftrat á hvørjum ári. Leggur tú stórar ketur sum Burger King, McDonalds, Taco Bell, Pizza Hut og KFC saman, so letur ein nýggj deild upp annanhvønn tíma - alt samdøgrið.

‘Teenie Beanie Baby’

Eru tey mong, sum royndu at liva sunt, so eru tey upp- aftur fleiri, sum ikki gera tað. Fyri fimm árum síðani fór 60 prosent av tí, sum brúkt var at eta úti fyri til lutfalsliga bíligan grillmat. Í dag er hetta talið vaksið upp í 64 prosent. Bara í Kanada eru 26.000 fast-food matstovur.

Og stóru fyrirkurnar koyra knallhart eftir serliga teimum ungu etarunum. Tey skulu alast upp til skjótan mat. Eitt ‘Teenie Beanie Baby’ gávuframtak hjá McDonalds í 1997 økti um söluna av sokallaðu ‘Happy Meals’ úr tíggu milliónum um vikuna upp í 100 milliónir.

Smakkar maturin væl, so er tað neyvnan tí, at kúgvín hefur gingið á góðum lendi.

Smakk-verksmiðjur kunnu við kemiskum snildum nágreiniliga eftirapa at kalla øllum matsmakki við ymsum loyniligum form- um, og hetta verður nýtt í stríðum streymum innan fast-food ídnaðin.

Eric Schlosser, høvundin aftan fyri nógv seldu bókina Fast Food Nation, The Dark Side of the All-Amer-

ican Meal, fekk atgongd til eina slíka verksmiðju: “Í serliga einum føri var eg tikin av bóli. Knappliga, eftir at eg hevði latið mini eygu aftur, stóð sterki roykurin av einum grillaðum burgara í nasarnar á mær.

Tað luktaði, sum um onkur í rúminum vendi einum burgara á eini heitari grill. Tá eg opnaði eyguni var kortini tað einasta eg sá ein lítul hvít stripa á hvítum papíri og eitt smílandi starvsfólk.”

VISTI TÚ

Í 1960 át vanligi amerikanarin 81 pund av frískum eplum og fyra pund av steiktum chipsi um ári. Í dag er lutfallið 49 pund av frískum eplum og 39 pund av chipsi.

Ein kunstiga smakkandi jarðberja milkshake inniheldur 45 kemikalur.

Chips eru frísk og brún, tí tey er sproytaði við einum løttum drússi av sukuri.

Kelda; The Vancouver Sun

Elsta livandi løgmansfrúan:

Eg sígi nei takk til landsstýrispensjón

– Skulu vit byggja eitt land upp soleiðis, gerast vit aldri eitt sjálvstöðugt land. Hetta tekur botnin undan øllum sjálvstýrishugsjónum. Vit kunnu ikki bara tveita pengarnar soleiðis frá okkum í staðin fyri at brúka teir til tað, sum mest tørvur er á í samfelagnum, sigur elsta løgmanseinkjan um nýggju landsstýrispensjónina, sum hon fær góðan bita av

Mynd: Jens Kristian Vang

viðari til vælgerandi endamál. Tað eru so nógv, ið hava brúk fyri hjálp, sigur Hjørdis Djurhuus.

Løgmanseinkjan ger púra greitt, at fer hon at taka ímóti landsstýrismannapensjónini, fer hon ikki at brúka hana til sín sjálvs. Og hon roknað heldur ikki við, at arvingarnir vænta sær pengarnar, tí teir klára seg.

Forðar fyri fullveldi

Maður Hjørdis Djurhuus arbeiðdi sum løgtingsmaður í samfull 34 ár, umframt at hann var landsstýrismaður og løgmaður. Tí spyrja vit Hjørdis Djurhuus, um hon ikki kortini heldur tað vera rætt, at politikarar eisini í aldurdominum fáa løn fyri sítt stríð.

– Skulu vit byggja eitt land upp soleiðis, gerast vit aldri eitt sjálvstöðugt land. Hetta tekur botnin undan øllum sjálvstýrishugsjónum. Vit kunnu ikki bara tveita pengarnar soleiðis frá okkum í staðin fyri at brúka teir til tað, sum mest tørvur er á í samfelagnum.

– Her hugsi eg aftur um, at vit skulu brúka pengarnar til tey gomlu og brekaðu, áðrenn vit hugsa um undirsjóvartunlar og líkandi, ger Hjørdis Djurhuus greitt.

Ov stórir munur

Men heldur Hjørdis Djurhuus kortini ikki, at politikarar eiga rætt til eftirløn fyri sítt stríð fyri landið?

– Ja, tað er eingin í sam-

felagnum – høgur ella lágur – sum ikki hefur uppiborið sína løn. Men munurin skal ikki vera so stórir. Hvat um tey, sum fáa minst løn

hvørva úr einum samfelag, hvussu sær samfelagið tá út? Hvat við teimum smáu lønunum til tey, sum eru so virðismikil í samfelagnum, spyr løgmanseinkjan.

Hjørdis Djurhuus unnar politikarum eftirløn, men

hon heldur tað kortini vera heilt burturvið, at politikarar skulu fáa ovurstóra eftirløn, meðan onnur einki fáa.

– So stríggi er arbeiðið hjá teimum heldur ikki. Hákun gjørdi sítt arbeiði, tí honum dámdi tað, sigur Hjørdis Djurhuus, einkjan eftir løgmannin, Hákun Djurhuus.

